

РЕШЕНИЕ

№ 7089

гр. София, 24.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 24.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **8202** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл. 38 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, депозирана чрез юрк. Д., против Решение № ППН-01-671/ 2021 от 04. 08. 2022 г., постановено от Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, в частта по т. 3 и т. 4 от посочения административен акт.

В жалбата се излагат аргументи за незаконосъобразност на оспорения акт, поради което се иска неговата отмяна.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от юрк. Д., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител в писмени бележки оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Д. Т., чрез процесуалния си представител намира жалбата за неоснователна.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд – София град, като прецени доводите на страните и събраните

по делото доказателствата, приема за установено следното:

С жалба рег. № ППН-01-671/ 07. 09. 2021 г. Д. А. Т. е сезирал КЗЛД с твърдения за незаконосъобразно публикувани лични данни – поставяне не съобщение, съдържащо негови лични данни в обхват имена, чин – „старши комисар“, заемана длъжност – началник на Затвора – [населено място], I-ва категория, както и данни за постоянен адрес, на видно общодостъпно място - на таблото за съобщения в Затвора – [населено място].

С т. 1 и т. 2 от Решение № ППН-01-671/ 2021 от 04. 08. 2022 г. КЗЛД е обявила за неоснователна жалбата на Д. А. Т. в частта, съдържаща твърдения за незаконосъобразно обработване - разпространение на лични данни в обхват три имена, както и в обхват две имена и длъжност.

С обжалваната т. 3 на Решение № ППН-01-671/ 2021 от 04. 08. 2022 г. предмет на разглеждане в настоящото производство, Комисията е приела, че жалбата е основателна в частта, съдържаща твърдения за прекомерно обработване на лични данни в обхват адрес, за извършено нарушение на чл. 5, § 1. б. „в“ от Регламент ЕС 2016/679 /Общ Регламент относно защита на данните, Регламента/ - принципа за свеждане на данните до минимум, а именно за това, че на 09. 08. 2021 г. е разпространила адрес на жалбоподателя, чрез поставяне на съобщение, в което се съдържа този адрес, на информационното табло на сградата на затвора, в който полага труд жалбоподателят, за целите на оповестяване на съобщение за връчване на Заповед № ЧР-03-110/ 27. 07. 2021 г., издадена от министъра на правосъдието. С обжалваната т. 4 на посоченото Решение на основание чл. 58, § 2, б. „б“ от Регламента КЗЛД отправила официално предупреждение на администратора на личните данни – ГД „Изпълнение на наказанията“ за извършеното нарушение на чл. 5, § 1, б. „в“ от Регламента - принципа на свеждане на данните до минимум.

Жалбата на ГД „Изпълнение на наказанията“ е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД, в съответствие с предоставените му правомощия с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, както и в предписаната от закона форма.

От събраните по делото доказателства се установява, че със Заповед № ЧР-03-110/ 27. 07. 2021 г., издадена от министъра на правосъдието, на основание чл. 194, ал. 2, чл. 197, ал. 1, т. 6 във вр. с чл. 203, ал. 1, чл. 204, т. 1 и чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР на Д. А. Т. е наложено дисциплинарно наказание "уволнение" и е прекратено служебното му правоотношение. Поради няколко неуспешни опита за връчване на посочената заповед на нейния адресат, на 09. 08. 2021 г. в 13.30 часа съобщението за посочената заповед е поставено на таблото за съобщения в Затвора – [населено място]. В съобщението са посочени личното и фамилното име на Т., длъжността му и неговият адрес. КЗЛД е приела, че посочването на адреса в съобщението е довело до нарушение на принципа на свеждане на данните до минимум по чл. 5, § 1, буква „в“ от Регламент /ЕС/ 2916/ 679, тъй като са обработени лични данни в обем, по-голям от необходимия. Преценено е, че в разглеждания случай се касае за съобщение за връчване, което се поставя в сградата по месторабота на жалбоподателя и с което последният се уведомява за наличието на издадена заповед за уволнение, която следва да получи в законово установен срок.

Комисията обосновала извода, че публикуването на съобщението с посочване на адреса на Д. А. Т. представлява обработване на личните му данни по начин, неподходящ, несъразмерен и неограничен до необходимото, предвид целите, за които са обработвани. Приела е още, че останалите лични данни - име, фамилия и професионално качество на жалбоподателя са достатъчни за неговото идентифициране. Административният орган е заключил, че по този начин се установява обработване от ГД „Изпълнение на наказанията“ на лични данни, което надхвърля пределите на журналистическата дейност и се състои в разпространение на нейните лични данни в обем, който не е бил необходим за задоволяване на нуждата от информираност на обществеността.

Предвид това, в обжалваната т. 3 и т. 4 от Решение № ППН-01-671/ 2021 от 04. 08. 2022 г.КЗЛД е направила извод, че ГД „Изпълнение на наказанията“ е нарушила принципа на добросъвестността по чл. 5, § 1, буква „в“ от Регламента, поради което на основание чл. 58, § 2, б. „б“ от ОРЗД е отправила официално предупреждение на администратора на личните данни – ГД „Изпълнение на наказанията“ за извършеното нарушение на чл. 5, § 1, б. „в“ от Регламент - принципа на свеждане на данните до минимум.

Оспорваният административен акт е правилен.

Съгласно чл. 4 /1/ от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано /„субект на данни“/; физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Според чл. 4 /2/ от Регламента „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване;

Съгласно чл. 5, § 1, б. „в“ от Регламента личните данни са подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват /„свеждане на данните до минимум“/.

Безсъмнено, с поставяне на таблото за съобщения в Затвора – [населено място], целта е била да се информира Д. Т. за издадената Заповед № ЧР-03-110/ 27. 07. 2021 г., издадена от министъра на правосъдието, тъй като са били налице предпоставките на чл. 210, ал. 1, т. 4 от ЗМВР. За постигането на тази цел не е било необходимо да бъдат публикувани личните данни на Д. Т. в обхват неговия адрес, като по този начин, в разрез с разпоредбата на чл. 5, § 1, б. „в“ от Регламента, същите не са били сведени до необходимия минимум във връзка с целите, за които се обработват. Поради това публикуването на личните данни на Д. Т. в обхват адрес съставлява обработване на личните данни по начин, неподходящ, несвързан и неограничен до необходимото, предвид целите, за които те са обработени.

Правилно е прието от КЗЛД, че неясни остават съображенията на администратора за

оповестяването на адреса на Д. Т., тъй като неговата индивидуализация е извършена чрез посочването на данни в обхват две имена и заемана длъжност. Съгласно чл. 210, ал. 4, изр. 1 от ЗМВР при невъзможност заповедта да бъде връчена лично се изготвя съобщение за връчване, което се изпраща на адреса за кореспонденция на държавния служител с препоръчано писмо с обратна разписка или чрез служител на МВР. Ако държавният служител не бъде открит на посочения адрес за кореспонденция, съобщението се поставя на определеното за целта място в съответната структура. За поставянето на съобщението се съставя протокол, подписан от двама служители на МВР. Посочването на адреса в съобщението не се явява задължителен реквизит от съдържанието на съобщението. Такъв извод не може да се направи и от обстоятелството, че съобщението е изготвено по образец, приложение към Вътрешния правилник, утвърден от министъра на правосъдието по повод организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания в ГД „Изпълнение на наказанията“ и ГД „Охрана“, тъй като посочените правила не представляват нормативен акт.

Съдът напълно споделя извода на КЗЛД, че в разглеждания случай ГД „Изпълнение на наказанията“ е следвало да предприеме мерки, които да предотвратят достъпа на третите лица до данните за адрес на Д. Т., посочени в съобщението.

Ето защо правилно в оспорваната част на т. 3 и т. 4 от Решение № ППН-01-671/ 2021 от 04. 08. 2022 г. на КЗЛД е прието, че в конкретния случай ГД „Изпълнение на наказанията“ е извършила нарушение на чл. 5, § 1, буква „в“ Общия регламент относно защитата на данните, поради което и на основание чл. 58, § 2, б. „б“ от ОРЗД законосъобразно е отправила официално предупреждение на администратора на личните данни – ГД „Изпълнение на наказанията“ за извършеното нарушение на чл. 5, § 1, б. „в“ от Регламент - принципа на свеждане на данните до минимум.

Предвид изложеното, обжалваната част на т. 3 и т. 4 от Решение № ППН-01-671/ 2021 от 04. 08. 2022 г., постановено от Комисията за защита на личните данни, представлява законосъобразен административен акт и жалбата на ГД „Изпълнение на наказанията“ следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Съобразно изхода на спора жалбоподателят следва да заплати на останалите страни направените по делото разноски.

При определяне на размера на претендираните от КЗЛД разноски за юрисконсултско възнаграждение съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като взе предвид фактическата и правната сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, съдът прие, че в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100 /сто/ лева.

От събраните по делото доказателства се установява, че заинтересованата страна е направила разноски в размер на 500 /петстотин/ лева за осъщественото процесуално представителство от адв. М., поради което искането на Д. А. Т. за присъждане на направените по делото разноски е основателно и следва да бъде уважено.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 29 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, депозирана чрез юрк. Д., против т. 3 и т. 4 от Решение № ППН-01-671/ 2021 от 04. 08. 2022 г., постановено от Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноска за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на Д. А. Т. сумата в размер на 500 /петстотин/ лева, представляваща разноска за адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: